

De kracht van het evangelie

'Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden, u en uw huis'.

Handelingen 16:31

Is dit leven alles?

Een sage uit de Griekse mythologie vertelt over een man die met inspanning van al zijn krachten een rotsblok tegen een berghelling omhoog moest rollen. Maar telkens wanneer hij de top bijna had bereikt, ontglipte hem de steen en rolde die terug naar de voet van de berg, en de arme man moest weer van voren af aan beginnen. Dit zinloze karwei was hem door Zeus als straf opgelegd. Die man heette Sisyphus, en tot de dag van vandaag duidt men een zinloze, uitzichtloze arbeid aan met de term 'sisyphusarbeid'.

Kan er iets vermoeiender zijn dan zo'n soort arbeid? Maar voor hoeveel mensen is dit een dagelijks terugkerende realiteit? Zij leven zonder een werkelijk doel voor hun leven gevonden te hebben. Zij eten om te kunnen werken, en zij werken om te kunnen eten. Is dit leven alles? De Bijbel noemt dit een leven zonder Christus, en een leven zonder Christus is een leven zonder hoop en zonder God (Ef. 2:12).

Een psycholoog heeft onlangs bekend gemaakt dat wel de helft van zijn patiënten die de middelbare leeftijd waren gepasseerd, ziek waren doordat zij de zinloosheid van het leven niet konden verdragen. Jaarlijks plegen een miljoen wereldburgers zelfmoord. Dat betekent dat elke 32 seconden iemand een einde maakt aan zijn leven. In Europa sterven jaarlijks 58.000 mensen door suïcide. Dat is meer dan het jaarlijkse aantal geweddsloffers en verkeersdoden bij elkaar. Deze cijfers liegen er niet om. Mensen zijn zo vermoeid en belast dat ze het leven niet meer aankunnen. Kennelijk zijn de psychologen niet in staat deze vloedgolf van zelfdoding te stoppen. Maar het is veel zorgelijker dat wij als christenen hier blijkbaar ook geen einde aan kunnen maken! Zouden al deze mensen zich ook van het leven hebben beroofd, als zij het evangelie hadden gehoord en hadden aangenomen?

De kracht van het evangelie

In Handelingen 16 zien wij de kracht van het evangelie, en wat het evangelie van Jezus Christus met iemand kan doen. Paulus en Silas zaten in Filippi gevangen

omwille van de prediking van het evangelie. Nadat God een grote aardbeving had veroorzaakt, verkeerde de gevangene in de veronderstelling dat de gevangenen – waarvoor hij verantwoordelijk was – waren gevlucht. Toen hij op het punt stond zichzelf met het zwaard te doden, greep Paulus in: *'Paulus riep met luider stem de woorden: Doe uzelf geen kwaad want wij zijn allen hier!'* (vs. 28). Met 'luider stem' riep Paulus om deze wanhopige man van zelfmoord te weerhouden.

Er zijn tal van mensen die zichzelf kwaad¹ willen doen door de hand aan zichzelf te slaan. Christenen zullen dan ook alles op alles moeten zetten om hen hiervan te weerhouden. Durven wij onze stem nog te laten horen? Suïcidale mensen zien vaak geen uitweg meer, zij zoeken een motief, een reden om in leven te blijven. Het is een bekend gegeven dat iemand die suïcidaal is, meerdere signalen afgeeft voordat hij tot die verschrikkelijke daad overgaat. Laten wij niet over zulke mensen oordelen, maar ons liever afvragen hoe wij hun de helpende hand kunnen bieden. Vangen wij dit soort signalen op, en wat doen wij ermee? Deze mensen bevinden zich geestelijk gesproken in de duisternis. Zij zien het niet meer zitten, en vragen om licht: *'en hij vroeg om licht'* (vs. 29). Degenen die het wáre licht kunnen verschaffen, zijn christenen – mensen zoals Paulus en Silas. Onze taak is het dan ook te schijnen als lichtdragers in deze duistere wereld (Fil. 2:15; vgl. Matt. 5:14-16).

'Wat moet ik doen om behouden te worden?' (vs. 30).

Wat moet je doen om behouden te worden? Wie kan inhoud geven aan je schijnbaar zinloze bestaan? Psychiaters? Zij zullen tal van adviezen geven, maar in werkelijkheid is er maar één Persoon, die inhoud kan geven aan je leven: Jezus Christus! *'Geloof in de Heer Jezus en u zult behouden worden, u en uw huis'* (vs. 31). Dit is het pure evangelie. Onze behoudenis is in Jezus Christus, en in niemand anders: *'...want er is ook onder de hemel geen andere naam onder mensen gegeven waardoor wij behouden moeten worden'* (Hand. 4:12; Rom. 10:3). De taak van de Gemeente is

¹ Suïcide (zelfmoord) is dus kwaad in de ogen van God.

de mensen het evangelie te verkondigen. Het evangelie is de kracht van God; het heeft God behaagd door de dwaasheid van de prediking te redden degenen die geloven (1 Kor. 1:18-21).

‘En zij spraken het woord van de Heer tot hem, met allen die in zijn huis waren’ (vs. 32).

Alleen de oproep om in de Heer Jezus te geloven is echter niet voldoende. Er zal altijd verder onderwijs gegeven moeten worden. Mensen die gered zijn uit de macht van de duisternis, zijn overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde (Kol. 1:13). In het Koninkrijk heeft de Heer Jezus voor een ieder van ons een taak; van werkloosheid of ledigheid is geen sprake in het Koninkrijk van God (vgl. Matt. 20:1-16). Om de vicieuze cirkel van zinloosheid te doorbreken, is goede begeleiding noodzakelijk. Deze taak is in de Gemeente weggelegd voor de herders en leraars. Zij kunnen iemand vanuit de Bijbel helpen om een zinvol en vruchtbaar bestaan op te bouwen, waarin men echt voldoening vindt.

‘En hij nam hen bij zich in dat uur van de nacht, waste hun striemen af en werd onmiddellijk gedoopt, hij en al de zijnen’ (vs. 33).

Hier zien wij de kracht van het evangelie. Meteen vond er een kentering plaats in het leven van deze man: *‘hij*

nam hen die nacht bij zich in huis, waste hun striemen af en liet zich onmiddellijk dopen.’ Het afwassen van de striemen liet men gewoonlijk over aan de slaven of het huispersoneel (vgl. Joh. 13:1-17), maar hij waste zélf hun striemen af. Mensen die de Heer Jezus in hun hart hebben toegelaten, veranderen: zij hebben God lief en hun naaste als zichzelf (Luc. 10:27). Onmiddellijk werd de gevangene bewaarder met al de zijnen gedoopt en richtte hij in zijn huis een tafel aan; en hij verheugde zich met zijn hele huis dat hij tot het geloof in God was gekomen (vs. 34). Hij stelde zijn huis dus open voor Paulus en Silas, en hij bewees hun gastvrijheid. Wat zo droevig begon (vs. 23), eindigde met blijdschap (vs. 34). De gevangene bewaarder verheugde zich met zijn hele huis, dat hij tot het geloof in God was gekomen. Deze blijdschap is wederzijds: zo is er blijdschap in de hemel over één zondaar die zich bekeert, méér dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben (Luc. 15:7).

God kan levens totaal veranderen. Soms moet Hij echter een aardbeving gebruiken om iemand wakker te schudden (vs. 27a). Vaak staan mensen pas open voor het evangelie, als ze op het punt van wanhoop zijn beland en geen uitweg meer zien (vs. 27b). In dit soort situaties gebruikt God Zijn dienstknechten om woorden van hoop te spreken (vs. 28). Zij kunnen licht in de duisternis brengen (vs. 29), en iemand zover brengen dat hij vraagt: *‘Wat moet ik doen (...)?’* (vs. 30). Er is op deze vraag maar één antwoord mogelijk: *‘Geloof in de Heer Jezus (...)’* (vs. 31). Na het geloof komt het onderwijs, de geloofsleer (vs. 32). Een van de eerste zaken die ter sprake moet komen is de doop: Laat je dopen (vs. 33). Bekommer je om de ander als hij pijn heeft, was hem als het ware de striemen af. Wees gastvrij, en verheug je met allen die je dierbaar zijn dat je tot het geloof in God bent gekomen (vs. 34).

De Gemeente is als een stad die op een berg ligt, zij kan niet verborgen zijn (Matt. 5:14). Het felgekleurde licht dat de wereld biedt, is slechts kunstlicht. Mensen die zich tot dit licht aangetrokken voelen, komen bedrogen uit! De taak van de Gemeente is het licht van God te laten schijnen in een steeds duister wordende wereld. Maar laten wij dan Gemeente zijn zoals God het heeft bedoeld, zodat de mensen ook bij ons niet bedrogen uitkomen!

Oude Sporen 2012

